

ΠΟΛΥΦΩΝΙΕΣ

ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΜΕ...

Αγαπητοί αναγνώστες των πολυφωνιών, μιας κι ο ήλιος μας ζεσταίνει πολύ και οι μέρες είναι μεγάλες οι ομάδες νέων μεταφέρουν τις δραστηριότητες τους έξω από τα εργαστήρια.

Σε αυτό το τεύχος μας, θα σας ταξιδέψουμε σε μέρη μαγικά, σε διαφορετικές δραστηριότητες και θέματα που άλλες φορές ζέσταναν πολύ την ατμόσφαιρα και άλλες που χρειάστηκαν να ανάψουν μια φωτιά για να ξεπεράσουν δύσκολες στιγμές.

Φωτιά στα μπατζάκια μας λοιπόν ...

Δίνουμε χώρο στους εμψυχωτές να μας εκφράσουν τις εντυπώσεις τους γύρω από τις ομάδες και τις δραστηριότητες που ανέπτυξαν.

Η «άσκηση εμψύχωσης» που γέννησε τα κείμενα ξεκίνησε με το παρακάτω γράμμα:

Γεια σε όλους τους εμψυχωτές και εμψυχώτριες! Ελπίζω όλο αυτό το χρονικό διάστημα να έχετε βρει το χρόνο για ξεκούραση, ώστε τα Δ.Ε.Ν. τώρα να σας καλωσορίσουν γεμάτους δύναμη και με καινούριες ιδέες για την πορεία.

Σας καλωσορίζω και εγώ στο καλοκαιρινό μας τεύχος (ΙΟΥΛΙΟΥ), το οποίο θα είναι ένα τεύχος αφιερωμένο στις καλοκαιρινές εξορμήσεις. Εξερευνήσεις που έκαναν οι νέοι σε διάφορες περιοχές, μικρά project που οργανώθηκαν κατά την διάρκεια κλεισίματος των ομάδων για το καλοκαίρι.

Το τεύχος αυτό θα μας ταξιδέψει σε ανακαλύψεις διάφορες σε σχέση με την ομάδα αλλά και προσωπικά τον καθέναν από εσάς και τους νέους.

Σίγουρα ο κάθε εμψυχωτής θα είχε διαφορετικά πράγματα να μας πει εάν αναρωτιόμασταν να βρούμε το στίγμα του καλοκαιριού.

Τι στοίχειωσε το καλοκαίρι μας λοιπόν; Ταξιδέψαμε; Τι ανακαλύψαμε; Γιορτάσαμε; Τι;

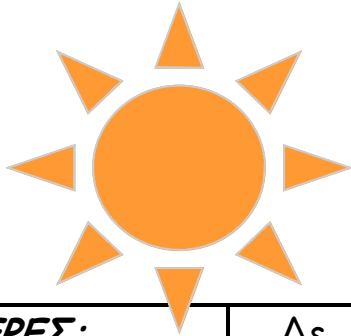
- Σετσίλ Αχμέτ Ογλού

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΜΕ	1
ΟΜΑΔΑ ΕΜΨΥΧΩΤΩΝ Δ.Ε.Ν. Ν.ΞΑΝΘΗΣ	2-4
ΟΜΑΔΕΣ ΕΦΗΒΩΝ ΑΓΟΡΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΓΛΑΥΚΗΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΑΥΡΟΥ	5
ΟΜΑΔΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ, ΣΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΗΣ	6-7
ΟΜΑΔΑ ΝΕΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ Δ.Ε.Ν. ΙΑΣΜΟΥ	8-10
ΟΜΑΔΑ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	11
ΟΜΑΔΕΣ ΠΡΟΕΦΗΒΩΝ Δ.Ε.Ν. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ ΣΤΗ ΜΕΣΗ	12-13
ΟΜΑΔΑ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΞΑΝΘΗΣ	14
ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΕΦΗΒΩΝ Δ.Ε.Ν. ΞΑΝΘΗΣ (ΑΚΑΡΙΤΟΥ)	14
ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΕΦΗΒΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΣΜΙΝΘΗΣ	15
ΟΜΑΔΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΗΣ	16
ΟΜΑΔΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ, ΠΡΟΕΦΗΒΩΝ, ΕΦΗΒΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ	17
ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΕΦΗΒΩΝ ΑΓΟΡΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΣΜΙΝΘΗΣ	17
ΚΑΘΕ ΚΟΡΙΤΣΙ ΚΑΘΕ ΑΓΟΡΙ	18

ΟΜΑΔΑ ΕΜΨΥΧΩΤΩΝ Δ.Ε.Ν. Ν. ΞΑΝΘΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ
2007

Τον Ιούλιο τον περιμέναμε πώς και πώς παρόλο που ξέραμε ότι θα ήταν ένας ακόμη σημαντικός αλλά και δύσκολος μήνας . Από την μία χρειαζόμασταν ξεκούραση και από την άλλη είχαμε να ακολουθήσουμε τη ροή για να ταξιδέψουμε αλλού μαζί με τους νέους που τόσο το αξίζουν!!

Μέσα σε μία ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα άγχους, κούρασης, αντιπαράθεσης, συγκρούσεων, διαφορών φύλου, ξεκίνησε η προετοιμασία και ο προγραμματισμός της δράσης. Μεγάλη εντύπωση μας έκανε το γεγονός ότι η ατμόσφαιρα αυτή δεν μπόρεσε να σπάσει μέσα μας την αγάπη, την αφοσίωση και την πίστη που έχουμε προς το έργο που κάνουμε.

Ακροβατήσαμε και ισοροπήσαμε.

<u>ΗΜΕΡΕΣ:</u>	Δε	Τρ	Τε	Πε	Πα	Σα
ΑΝΟΙΓΟΜΑΣΤΕ	2 Ολομέλεια ομάδας εμψυχωτών	3	4 Παιδιά Ξάνθης	5 Προέφηβοι & Προέφηβες Ξάνθης	6 Προέφηβοι Γλάυκης & Σμίνθης Παιδιά Γαλάνης & Έφηβοι Γαλάνης	7 Προέφηβοι Σμίνθης στη Ξάνθη
ΣΥΝΔΕΟΜΑΣΤΕ ΓΝΩΡΙΖΟΜΑΣΤΕ	9 Ολομέλεια ομάδας εμψυχωτών	10 Παιδιά Γαλάνης & Έφηβοι Γαλάνης	11 Παιδιά Ξάνθης Έφηβοι & Προέφηβοι Γλαύκης & Κενταύρου.	12 Προέφηβοι & Προέφηβες Ξάνθης	13 Προέφηβοι Σμίνθης Έφηβοι & Προέφηβοι Γλαύκης & Κενταύρου Παιδιά Γαλάνης	14 Συνάντηση όλων στην Γαλάνη και Δίπλα στο ποτάμι (Νέστος)
ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΩΝΤΑΣ	16 Ολομέλεια ομάδας εμψυχωτών	17 Προέφηβοι Σμίνθης Παιδιά Γαλάνης	18 Έφηβοι & Προέφηβοι Γλαύκης & Κενταύρου Παιδιά Ξάνθης	19 Προέφηβοι & Προέφηβες Ξάνθης	20 Προέφηβοι Σμίνθης Επίσκεψη Προεφήβων Ξάνθης στην Σμίνθη Παιδιά Γαλάνης Έφηβοι & Προέφηβοι Γλαύκης & Κενταύρου	21 Προέφηβοι Ξάνθης Επίσκεψη Προεφήβων Σμίνθης στην Ξάνθη
ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ ΠΟΛΛΑ	23 Ολομέλεια ομάδας εμψυχωτών	24 Παιδιά Γαλάνης & Έφηβοι Γαλάνης	25	26 ΓΙΟΡΤΗ όλων των ομάδων στο πάρκο Ξάνθης		

Μικρές πορτούλες άνοιξαν
Πολλά παιδιά φανήκαν
Άρχισαν γέλια και φωνές
Και στα παιχνίδια μπήκαν

Κάθε πορτούλα άνοιξε
Για να γνωρίσει κι' άλλες
Γιατί κουράστηκαν εκεί
Σαν ψάρια μες στις γυάλες

Ξεκίνησαν ένα πρωί
Με όνειρα κι ελπίδα
Για να γνωρίσουνε κι' αλλού
Αυτό που λεν πατρίδα

Ταξίδια γίνανε πολλά
Και εδώ και εκεί και πέρα
Χαμένη δεν αφήσανε
Να φύγει ούτε μέρα

Ιδέες, γνώμες και αφορμές
Εκφράστηκαν με πάθος
Οι ομάδες συνεργάστηκαν
Και άντεξαν το λάθος.

Όταν υπάρχει όρεξη
Αγάπη και μεράκι
Όλος ο κόσμος χαίρεται
Και βάζει ένα χεράκι

- Παναγιώτης Παναγιωτίδης

Στίγμα εμπυχωτών:

Καταλάβαμε πλέον πως όσο τέλειο πρόγραμμα και να έχει κάποιος, πολλές φορές υπάρχουν παράμετροι οι οποίοι φέρνουν τις ανατροπές, προβλήματα χώρου, κρίσεις όπως: δυσκολία αποδοχής διαφορετικότητας φύλου, κουλτούρας, ηλικίας. Η συνεχή αύξηση των νέων από την άλλη μας γέμισε αισιοδοξία, ελπίδα, χαρά, ηθική ικανοποίηση, δύναμη και κουράγιο για να συνεχίσουμε.

Αλλάζοντας την κατάσταση

Ήταν κάποτε ένας παππούς που περπατούσε σε μια παραλία με τον εγγονό του. Το αγόρι μάζευε κάθε αστερία που έβρισκε μπροστά του και τον πετούσε και πάλι στον ωκεανό.

«Αν τους αφήνα εδώ,» είπε το αγόρι, «θα ξεραίνονταν και θα πέθαναν. Έτσι τους σώζω τη ζωή.»

Τότε είπε ο παππούς, «Αυτή η παραλία όμως απλώνεται μίλια μακριά κι έχει εκατομμύρια αστερίες.

Αυτό που κάνεις δεν μπορεί ν' αλλάξει την κατάσταση.»

Το αγόρι κοίταξε τον αστερία που κρατούσε στο χέρι του, τον πέταξε στο νερό και απάντησε,

«Γι' αυτόν τον αστερία την αλλάζει.»

- *Νιχάτ Εμίν Κεχαγιά* (BONNIE MILLER)

Γυναίκες κι άνδρες μέθυσαν
Και βρέθηκαν σε κρίση
Τα βαλαν κάτω και άρχισαν
Να ψάχνουνε για λύση

Φέραν το θέμα κι' από δω
Το πήγαν κι' απ' την άλλη
Ώσπου στο τέλος άρχισε
Μία αιώνια πάλη

Η πάλη συνεχίστηκε
Κι ήρθαν ισοπαλία
Μα οι σφαλιάρες
κι οι κλωτσιές
Μας άλλαξαν πορεία

Άλλοι για Χίο τράβηξαν
Άλλοι για Μυτιλήνη
Μα η αγάπη η παλιά
Αυτά δεν τα αφήνει

Γρήγορα γύρισαν ξανά
Με αγάπη και συμπόνια
Κι όλοι συμφώνησαν μαζί
Πως θα περνούσαν χρόνια

Όλοι μας καταλάβαμε
Σ' αυτήν εδώ την κρίση
Πως δεν υπάρχει νικητής
Για να μας δώσει λύση

Το μόνο που χρειάζεται
Σε τούτη εδώ τη ζήση
Είναι η κατανόηση
Αυτή πρέπει να αρχίσει.

- *Παναγιώτης Παναγιωτίδης*

Καλοκαιρινά ανοίγματα Δ.Ε.Ν. Γλαύκης

Στα καλοκαιρινά ανοίγματα ένας από τους στόχους ήταν να δώσουμε την ευκαιρία συμμετοχής σε νέους που δεν έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν τις δράσεις του ΔΕΝ το χειμώνα.

Μία από αυτές τις ομάδες ήταν τα παιδιά του Κενταύρου. Με την ομάδα της Γλαύκης συνέβαινε το εξής: το χειμώνα ο αριθμός ήταν αρκετά μεγάλος και το καλοκαίρι πολύ μικρός, το οποίο ήταν αναμενόμενο διότι οι νέοι με το κλείσιμο του σχολείου μπαίνουν στη φάση της εργασίας (βοηθώ την οικογένεια).

Η δράση μας ξεκίνησε στην αρχή με κάποιες δυσκολίες. Από την πρώτη μας συνάντηση, η ομάδα της Γλαύκης δεν ήταν συνεπείς στο προκαθορισμένο ραντεβού. Αυτό που σκεφτήκαμε ήταν να δημιουργήσουμε γέφυρα επικοινωνίας για να μάθουμε τι συνέβη. Η γέφυρα αυτή μας οδήγησε στη πλατεία του χωριού, συγκεκριμένα σ' ένα από τα στέκια που συχνάζουν οι νέοι. Εκεί βρήκαμε αρκετούς νέους να απολαμβάνουν το απογευματινό τους καφέ, δεχτήκαμε την πρόσκληση τους για να κάτσουμε μαζί τους. Έτσι μας δόθηκε η ευκαιρία να συμμετέχουμε και εμείς ενεργά στη κουβέντα τους.

Χωρίς να το καταλάβουμε η συζήτηση μας οδήγησε στη γιορτή που έγινε για το χειμερινό κλείσιμο τον ΚΕΣΤΕΜ - ΔΕΝ στη Ξάνθη συζητώντας τι έγινε, πως πήγε, ποια απ' τα θετικά θα κρατήσουμε και ποια από τα αρνητικά θα απομονώσουμε.

Στη συνέχεια επεκταθήκαμε στο πιο θα είναι το πρόγραμμα για τον Ιούλιο μήνα. Κάποια μέλη εκφράσανε την επιθυμία να παρακολουθήσουν τις δραστηριότητες. Καθορίσαμε το ραντεβού για την επόμενη συνάντηση. Οι νέοι της Γλαύκης ζήτησαν να είναι μαζί με τους νέους του Κενταύρου, έτσι γεννήθηκε μια νέα γέφυρα επικοινωνίας.

Στη συνέχεια είχαμε συνάντηση με τους έφηβους του Κενταύρου για μια πρώτη ενημέρωση και λειτουργώντας σαν αγγελιοφόροι μεταφέραμε σκέψεις - επιθυμίες - θέλω για κοινή δράση. Τα παιδιά του Κενταύρου δείξαν μεγάλο ενδιαφέρον για την **εβδομάδα φιλοξενίας**, επεξεργάστηκαν, οργάνωσαν και φιλοξένησαν την ομάδα από την Γλαύκη με όλα τα σχετικά.

- Μάκης Σπυριδόπουλος
& Νιχάτ Εμίν Κεχαγιά

Καλοκαίρι στην Κομοτηνή

Προσπαθήσαμε να φέρουμε το κλίμα και την διάθεση του καλοκαιριού μέσα στο χώρο του εργαστηρίου. Η θάλασσα, η αύρα, το αεράκι και οι εξορμήσεις στην φύση ήταν η πυξίδα μας. Ξεκινήσαμε την εξερεύνηση αναζητώντας το προσωπικό νόημα που έχει για το κάθε μέλος της ομάδας το καλοκαίρι. Τι σημαίνει αυτή η εποχή του χρόνου. Η αναζήτησή μας αφορούσε και τις καλοκαιρινές συναντήσεις της ομάδας στο εργαστήριο. Διερευνήσαμε τις προσδοκίες της ομάδας απαντώντας στο ερώτημα τι θα ήθελα να κάνω εδώ. Επισκεφθήκαμε την φύση φτιάχνοντας ένα παζλ με θέμα αυτή. Χρωματίσαμε τα κομμάτια του και τα συναρμολογήσαμε. Γίναμε ένα, λειτουργήσαμε ομαδικά και συνεργαστήκαμε. Ονειρευτήκαμε μια ιστορία με ερέθισμα την εικόνα του παζλ. Για να δροσιστούμε από την ζέση του θέρους κατασκευάσαμε τον δικό μας ανεμόμυλο. Τον τοποθετήσαμε σε ένα δικό μας χώρο υπαρκτό ή φανταστικό και του δώσαμε ιδιαίτερες ιδιότητες. Η εξόρμηση στο εργαστήριο όδευε προς την ολοκλήρωσή της καθώς οι συναντήσεις πλησίαζαν προς το τέλος τους. Φτιάξαμε μια αφίσα για το υπόλοιπο του καλοκαιριού και την συνοδεύσαμε από μια ευχή.

Για να αφομοιώσει το κάθε μέλος της ομάδας την ατομική πορεία του κατέγραψε τις εντυπώσεις του από το πέρασμά του στο εργαστήριο. Σε όλη αυτή την διαδρομή δεν έλειπαν τα παιχνίδια. Παιχνίδια με εικόνες, με αριθμούς που προκαλούσαν γέλιο και εκτόνωση. Γενικά οι συναντήσεις αυτές ήταν οι οδηγοί των παιδιών σε μια νέα εξερεύνησή τους. Αυτή αφορούσε την αντικατάσταση της πλήξης και της ανίας του καλοκαιριού με την έκφραση, την δημιουργία και την δράση.

- Μπάμπης Κουγιουρούκης

Ποιοτικός χρόνος

Οι συναντήσεις αυτής της ομάδας που διέτρεχαν όλο τον χειμώνα και την άνοιξη συνεχίστηκαν και κατά την διάρκεια του θέρους. Οι καλοκαιρινές συναντήσεις είχαν πολύ χρώμα, ανάλαφρη διάθεση και χαρούμενο ρυθμό. Είχαμε την όρεξη να ταξιδέψουμε.

Κατασκευάσαμε το δικό μας χάρτινο καραβάκι, το χρωματίσαμε και το τοποθετήσαμε στο περιβάλλον που θα θέλαμε.

Αναρωτηθήκαμε για τον προορισμό του. Καπετάνιος του ήταν το κέφι και το μεράκι των παιδιών. Τα μέλη της ομάδας αυτής δεν είχαν την δυνατότητα να επισκέπτονται συχνά την θάλασσα. Έτσι μεταφέραμε ένα κομμάτι της θάλασσας στο εργαστήριο. Δώσαμε στα παιδιά να διαλέξουν από έναν θη-

σαυρό που κρύβεται στον πάτο της θάλασσας, από ένα όστρακο. Στην συνέχεια αυτά του δημιούργησαν ένα περιβάλλον και του απέδωσαν τα χαρακτηριστικά που θέλανε. Τέλος αναπαράστηκαν με μια εικόνα

όσα βίωσαν και έζησαν στο εργαστήριο κατά την διάρκεια του καλοκαιριού.

Σε αυτές τις συναντήσεις υπήρχαν έντονοι και ζωηροί ρυθμοί που έδιναν έναν ζωντανό τόνο αλλά δημιουργούσαν και ένα εκρηκτικό κλίμα. Νέα μέλη προστέθηκαν στην ομάδα. Αυτή η ανανέωση των μελών έδωσε την νέα και φρέσκια ματιά. Ήταν ένα άνοιγμα της ομάδας. Ένα άνοιγμα της ομάδας στο διαφορετικό. Το κάθε μέλος ένιωσε τον ρόλο του και την ισχύ που αυτός συνεπάγεται.

Τι σημαίνει να ανήκεις στην κοινωνική ομάδα της μειονότητας και τι στην ομάδα της πλειονότητας; Όταν έχεις υπάρξει θύμα ρατσισμού και διακρίσεων από την πλευρά της πλειονότητας πως συμπεριφέρεσαι σε κάποιο αδύναμο μέλος της; Το χλευάζεις; Το περιθωριοποιείς; Νιώθεις δυνατός απέναντί του; Νιώθεις ότι αποτελεί τον εκπρόσωπο της πλειονότητας οπότε εκφράζεις τον θυμό και την οργή σου απέναντί

του; Ή προσπαθείς να επικοινωνήσεις, να συνεργαστείς, να εκφραστείς σε αυτό;

Όλα αυτά τα ερωτήματα δεν τέθηκαν αλλά ούτε εκφράστηκαν έτσι στα παιδιά. Όμως το κάθε μέλος της ομάδας τα σκέφθηκε και τα ένιωσε κατά την διάρκεια της διεργασίας. Προβληματίστηκε πάνω σε αυτά και έδωσε την δική του απάντηση. Τα ζητήματα αυτά προέκυψαν στο κλείσιμο των καλοκαιρινών συναντήσεων της ομάδας. Οπότε δεν τα αγγίσαμε αρκετά. Δεν υπήρχε ο απαραίτητος χρόνος. Ίσως δεν ήμασταν και ως εμψυχωτές έτοιμοι για αυτό το βήμα. Ήταν όμως μια πρώτη ευκαιρία για να έρθουν αντιμέτωπα τα παιδιά με αυτά τα ζητήματα. Τελικά τόσο μικρός αριθμός συναντήσεων όμως τόσο σημαντικά και πολύτιμα τα θέματα που αυτός άγγιξε. Ο χρόνος είναι σχετικός. Δεν κρίνεται πάντα με ποσοτικά κριτήρια αλλά και με ποιοτικά.

- *Εμινέ Μουσταφά & Μπάμπης Κουγιουρούκης*

Πρόσκληση - πρόκληση των παιδιών της Οργάνης

Οι συναντήσεις των ομάδων στην Οργάνη ήταν μια πρώτη γνωριμία. Μια πρώτη γνωριμία των παιδιών με τους εμψυχωτές και με το δημιουργικό εργαστήριο νέων. Μια γνωριμία των παιδιών με μια διαφορετική αντιμετώπιση και οπτική των πραγμάτων. Το μέσο της γνωριμίας ήταν η ζωγραφική, το ελεύθερο σχέδιο και τα παιχνίδια. Ήταν νέα ερεθίσματα για να διευρύνουμε την ματιά των παιδιών αγγίζοντας την καρδιά και την ψυχή τους. Προσκαλέσαμε τα παιδιά να ακολουθήσουν ένα μονοπάτι που εμείς τους δείξαμε. Τους καλέσαμε να το περπατήσουν οι ίδιοι. Ουσιαστικά τους θέσαμε μια πρόκληση. Τους καλέσαμε να αφήσουν τα γνωστά και τα οικεία και να μας εμπιστευτούν για να περπατήσουμε μαζί στον δρόμο που τους δείχναμε. Οι συναντήσεις αυτές με τα παιδιά της Οργάνης ήταν μια πρόσκληση - πρόκληση.

- *Μπάμπης Κουγιουρούκης*

Καλοκαιρινό Ταξίδι στη καρδιά του «Γιασεμιού»

Ξενάγηση στον τόπο
όπου υπάρχουμε και ζούμε.

Ίσως σημαίνει γιασεμί.

Χρειαζόμαστε οδηγό
ένα χάρτη καρδιάς.

Οδηγός είναι τα χέρια, τα μάτια,
η σκέψη και το συναίσθημα.

Πήραμε ανάσα και ξεκινήσαμε.

Μεσημέρι, ζέστη,
φωτογραφική μηχανή και πορεία.

Αυτός είναι ένας μικρός Ίσως.

Αυτή είναι η μικρή ομάδα ενηλίκων
του ΔΕΝ Ίσως.

- Μάγδα Κατσικίδου
καλοκαίρι 2007

Οι θρόνοι ήταν από χύτρα

Οι νέοι αποδέχονταν να χτίσουν στον ΙΑΣΜΟ

Πολύς κόσμος έφτασε με γαλίες τις νεότερες γενιές

Αφίλει να δείτε μια πέρασε από την "Μεσοιώνικη" γέφυρα.

Τα πρόσωπα που δεν ξεχνούντε...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΕΛΗΣ ήταν μπροστά από τα χρόνια του!

Απόμνημα στα παρτίκια του φαίνεται η λυρική του.

Το "Γιαβικό" το ΓΙΑΣΜΙ της "ΡΟΔΟΝΗΣ"

Καλώς ήρθατε στον ΙΑΣΜΟ

ΙΑΣΜΟΣ

ΟΤΑΝ...

Το παλιό με τα κανάλια αμύγδαλα

Οι άνθρωποι έχουν

Ισορροπία

Αναστασιόπουλος = ΙΑΣΜΟΣ

14 φάρμα αναδέχεται το 1630 από το Τζαφίτι

Μετά το 1922 ο ΙΑΣΜΟΣ έγινε Γαλακτοκομία

Την 13 Ιουλίου 1913 περίπου έληξε ο Ελληνο-Τουρκικός πόλεμος.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΜΑΧΗΤΕΣ: ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ έφτασαν περσιέρες, οινοποιήματα δίκτυον να πληττούν για καλύτερα αμύγδαλα.

ΑΡΡΕΛΗΓΜΕΝΟ

ΑΑΪΚΟΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ

2007/07/24

Ταφίσι

... ΧΟΕΣ

... ΖΗΜΕΡΑ

ΧΡΟΝΟ

Το ψωμί

Ο λαός ήταν "επιβόλο παραγωγικό" άντρο" είναι η πιο εστιακή της κοινωνία

Κάθε σπίτι είχε στο το κραβί

Στο πρώτο βασίλειο το ψωμί στο κραβί.

"ΙΑΣΜΟΣ" στο βασίλειο στο μεγαλύτερο κραβί "g" είναι επιβόλο των ΚΟΜΟ & 2 αυγά "άποια" με το χυμό νερό των φασόλων ΙΑΣΜΟ.

Οι κάτοικοι έβγαζαν τα σπυριά με αμύγδαλα χυρίζοντα σε 1630 & άνω σπόδο.

Σε κάθε σπίτι στο κραβί υπήρχε "ροζαλά" γουρνοί φαρά.

2007/07/24

**Μια φορά και
ένα καιρό...**

Ιστορία του ΦΟΥΡΚΑΝ

Ήταν ο μπαγκς μπάνου και πήγε σε γυμναστήριο του μποξ.

Έπειτα εμφανίστηκε ως προσκεκλημένος σε ένα γάμο και ρώτησε τους καλεσμένους «πως σας φαίνομαι?»

Στον γάμο όμως τον χτυπήσανε και του δώσανε μπουνιά.

Αυτός ,μετά από το γεγονός αποφάσισε να ζωγραφίσει τον εαυτό του.

Την επόμενη ημέρα , πήγε στο δάσος και κάθισε κάτω από το δέντρο.

Ξαφνικά άρχισε να πονάει το δόντι του.

Από τον πολύ τον πόνο τον πήρε ο ύπνος και αποκοιμήθηκε.

Είδε όνειρο τον εαυτό του σαν ήλιο.

**Ονειρευτήκαμε και κατασκευάσαμε
φαναράκι καλοκαιρινό να μας φωτίζει
και να μας κρατάει συντροφιά
τις νύχτες του καλοκαιριού,
για να λέμε ιστορίες στους φίλους
και στους γονείς μας.
Διασκεδάσαμε, γελάσαμε
και σας αφιερώνουμε
τις τρεις ιστορίες μας
με τον αγαπημένο μας ήρωα,
τον Μπαγκς Μπάνου!**

- Μάγδα Κατσικίδου & Εμινέ Μουσταφά

Ιστορία του ΣΕΛΜΑΝ

Ο μπαγκς μπάνου είπε « τι ωραίος καιρός ! Δεν πάω μία βόλτα στο δάσος?»

Καθώς περπατούσε είδε ένα όμορφο κουτί.

Κοίταξε το κουτί και είπε: «Αχ ! τι ωραίο κουτί! Δεν το βγάζω μία φωτογραφία για να το έχω.»

Αφού τράβηξε την φωτογραφία σκέφτηκε « Δεν το ανοίγω για να δω τι έχει μέσα?»

Και τι να δει!

Μία καρδιά που έγραφε « love bunny »

Μετά συνέχισε τον δρόμο του ,συνάντησε την φίλη του και την ρώτησε « Τι κάνεις είσαι καλά?»

Μετά από μικρή κουβέντα μαζί της ,πήρε τον δρόμο για το σπίτι του.

Μόλις πήγε στο σπίτι του ,άρχισε να βρέχει.

Ιστορία της ΣΟΥΛΕ

Ο μπαγκς μπάνου πήγε να κοιμηθεί πίσω από το δέντρο.

Μετά από τον ύπνο ,αποφασίζει να κάνει και μία βολτα στην θάλασσα.

Εκεί συναντά την Long μπάνου.

Και οι δυό μαζί κάνουν βουτιές στη θάλασσα.

Μετά πηγαίνουν στο σπίτι του μπαγκς μπάνου και εκεί αποφασίζουν να παντρευτούν.

Μετά το γάμο ,τους πιάνει η μπόρα και η βροχή τους πήρε όλα τα έπιπλα.

ΜΕΣΗ 2007

ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΕΦΗΒΩΝ

Τι θέλουν τα κορίτσια;*«Τα κορίτσια ακούνε την εσωτερική τους φωνή.**Τα κορίτσια λένε αυτό που θέλουν.**Στα κορίτσια αρέσει η ομαδική διεργασία.**Τα κορίτσια δεν τα παρατάνε εύκολα.**Τα κορίτσια θέλουν γαλήνη και ηρεμία.**Τα κορίτσια δεν θέλουν να τις φοβερίζουν...»**(«Η φωνή των κοριτσιών» στις 24.07.07**διερευνώντας τι θέλουν από μια ομάδα)***Εσείς χορεύετε;
...ο δικός μας χορός**

Ο χορός για κάποιους είναι απλά ρυθμικές κινήσεις με συνοδεία μουσικής. Για κάποιους άλλους όμως είναι έκφραση ταυτότητας. Την άποψη αυτή στηρίζουν και πολλοί γηγενείς πληθυσμοί της Αυστραλίας, οι οποίοι συστήνονται με χορό τους.

Αν την δεχτούμε, τότε φέτος το καλοκαίρι τα κορίτσια κάνανε αρκετά βήματα για να εξερευνήσουν τον εαυτό τους και να το εκφράσουν μέσα από τη κίνηση και το χορό.

Χρειάστηκαν κάποιες συναντήσεις και μια προεργασία για να δούμε αρχικά τις ανάγκες μας. Οι συναντήσεις μας όφειλαν να είναι κλειστές στα αγόρια. Η ανάγκη αυτή ήταν αρκετά έντονη και δύσκολη να εκφρασθεί. Συνάμα όμως ήταν πολύ σεβαστή.

Μια ομάδα προεφήβων και εφήβων κοριτσιών ήθελε το δικό της αποκλειστικό χώρο και χρόνο για να επεξεργαστεί θέματα ευαίσθητα της ηλικίας της. Ήταν η υγιής έκφραση μιας ανάγκης. Οι ζωγραφιές το έδειχναν έντονα, αυτό το οποίο δεν είχε αρχικά ειπωθεί με λόγια. Υπήρχαν στοιχεία εσωτερικής αναζήτησης, τα οποία ακολούθως έγιναν πράξη.

Η ανταπόκριση της ομάδας σε ασκήσεις, οι οποίες εύκολα θα μπορούσαν να θεωρηθούν παράτολμες από μια συμβατική οπτική, έγιναν δεκτές με ενθουσιασμό. Δε χρειάστηκε να γράψουν μια έκθεση ιδεών, αλλά να εκφράσουν στη φύση τις δύσκολες και ευχάριστες στιγμές τους και να περπατήσουν το μονοπάτι, το οποίο οδηγεί από την μια κατάσταση στην άλλη. Η εσωτερική διεργασία ήταν ο στόχος και είχε επιτευ-

χθεί. Ακόμα και ένα καινούριο μέλος που δεν ήταν εξοικειωμένο με τον τρόπο της δουλειάς μας, αρχικά κοντοστάθηκε και κάθισε στο κορμό ενός δέντρου για να αφομοιώσει το δρώμενο, ακολούθως βρήκε το δικό του μονοπάτι. Η διεργασία ολοκληρώθηκε με μια κοινή ομαδική ζωγραφιά.

Στην επόμενη συνάντηση το ενδιαφέρον του κάθε μέλους είχε εστιάσει σε «έναν ναό, σε μια αράχνη που υφαίνει τον ιστό της, σε δύο δημιουργικά χέρια και τις φλέβες μας». Αυτή ήταν η επόμενη μέρα της αναζήτησης. Η ομάδα ήταν έτοιμη να βρει το δικό της ρυθμό στη πράξη.

Τα μέλη σηκώθηκαν και στήθηκαν σε κύκλο. Η αμηχανία και τα γέλια αναπόφευκτα. Το «θέλω» όμως πιο δυνατό. Οι πρώτες κινήσεις αργές και μετά παύση. Μια σιωπηλή απορία:

- *Τρέπεις να κάνουμε τις ίδιες κινήσεις;*
- *Δεν υπάρχουν πρέπει. Εσείς το αποφασίζετε. Θέλετε;*
- *Μα πως θα γίνει; Ο καθένας το δικό του... Θα χωρέσουμε όλοι;*
- *Να τι μένει να μάθουμε σε μια ομάδα. Να χωρέσουν όλοι με «το δικό τους χορό». Για να δοκιμάσουμε...*

Σιγά-σιγά άρχισαν να αναζητούν σε κύκλο τη κίνησή τους. Η συνέχεια είχε γέλιο και σιωπή. Τα μάτια άλλοτε στο πάτωμα, άλλοτε καρφωμένα στο βάθος. Μετά μια λάμψη.

Ο χορός έχει στηθεί. Ξεκινάμε λοιπόν χτυπώντας τα χέρια μας τρεις φορές στο χώμα, τρεις φορές σε όρθια θέση και τρεις φορές προς τον ουρανό. Το κάθε μέλος κάνει τη δική του φιγούρα μέχρι να ολοκληρωθεί ο κύκλος, Και πάλι απ' την αρχή.

Στο τέλος της συνάντησης υπάρχει μια γλυκιά κούραση και ικανοποίηση. Η ομάδα έχει κάνει ένα άνοιγμα σημαντικό, το οποίο μένει να αξιοποιηθεί δημιουργικά το χειμώνα.

... ΤΟ σταυροδρόμι

Αυτό το καλοκαίρι η ομάδα μας στάθηκε σε ένα δύσκολο σταυροδρόμι. Οι ανάγκες και η αναζήτηση των μελών ήταν διαφορετική σε σύγκριση με πέρυσι. Μια διαφορά, η οποία βρήκε την έκφρασή της στη διαφορά φύλου. Οι εμψυχωτές όφειλαν να σεβαστούν το αίτημα για αποσύνθεση και ανασύνθεση.

Τα κορίτσια πρόβαλαν την ανάγκη μιας εσωτερικής αναζήτησης, μιας διεργασίας προσωπικής προκειμένου να ακούσουν τη φωνή και τα θέλω τους. Υπήρχε ανάγκη ορισμού ορίων. Είχαν άραγε το δικαίωμα να το κάνουν; Και αν ναι, πώς; Η χαρά ήταν μεγάλη όταν ένιωσαν ότι εισακούστηκαν. Άνοιξε δειλά-δειλά μια συζήτηση για τον τρόπο με τον οποίο θέλουμε να μας φέρονται οι άλλοι.

Τα αγόρια από την άλλη, διάλεξαν ένα μονοπάτι πιο διαφορετικό. Αρχικά υπήρξε ένας πειραματισμός παραδοσιακότερων μοντέλων συμπεριφοράς, ο οποίος όμως δεν έγινε αποδεκτός και δεν επιβραβεύτηκε. Η αναζήτηση με-

γάλωσε, όπως και η διερεύνηση των ορίων μαζί με μια ταυτόχρονη απορία για τα αίτια της μη αποδοχής. Τα διπλά μηνύματα της κοινωνίας για την διαφορά των δύο φύλων είχαν αποκωδικοποιηθεί από τα παιδιά και ήθελαν να εκφραστούν. Η μη αποδοχή τους όμως από την άλλη πλευρά έφερνε σύγκρουση.

Τα βράδια άρχισαν να ανάβουν δύο φωτιές και να κάθονται σε διαφορετικές παρέες, παραδόξως η μια δίπλα στην άλλη. Έτσι ώστε να ακούν ο ένας τον άλλον, αλλά να μην συνυπάρχουν. Σα να τελειωνε εκεί η συνύπαρξη των δύο φύλων, στην συνειδητοποίηση της διαφοράς, η οποία αντί να βρει αποδοχή όφειλε να κατακριθεί. Υπήρξαν και μέλη, τα οποία ανέλαβαν τον ρόλο του μεσολαβητή. Ρόλος δύσκολος και όσοι τον ανέλαβαν στην πορεία κλήθηκαν να διαλέξουν ομάδα.

Μια τέτοια βραδιά γεμάτη σύγκρουση, τα παιδιά βίωσαν τον εμψυχωτή σε έναν άλλο δύσκολο ρόλο. Τον είδαν

ίσως για πρώτη φορά να είναι τόσο απόλυτος και να θέτει όρια, χωρίς όμως να αναζητά ενόχους για τις εξελίξεις. Κλήθηκαν να διαλέξουν τι ήθελαν για τον εαυτό τους με τρόπο απόλυτο. Βρέθηκαν αντιμέτωποι με τα γεγονότα και όφειλαν να επιλέξουν ποια στάση θα κρατήσουν.

Το επόμενο πρωί τα μηνύματα ήταν αρκετά αισιόδοξα. Υπήρξαν διαφοροποιήσεις θέσεων και αλλαγές. Ακουστήκανε συγγώμες. Κάποιοι ανέλαβαν ανοιχτά τις ευθύνες τους. Η ομάδα μπήκε σε μια νέα αναζήτηση του ρυθμού της με αργό βηματισμό.

Τα μαθήματα του καλοκαιριού ήταν διαφορετικά για τον καθένα, ανάλογα με το μονοπάτι που διάλεξε. Μπορεί να μην υπήρξαν αρκετές χειροτεχνίες ή παρόμοιες δραστηριότητες. Κάποιοι θα νοστάλησαν και το προηγούμενο καλοκαίρι. Κάποια άλλα μαθήματα όμως ήταν αναγκαία για να μη λέμε κάθε πέρυσι και καλύτερα.

Παραμυθένιες σκέψεις...

Πολλά ήταν τα παράπονα για αρχηγούς ομάδων και τον τρόπο με τον οποίων αντιλαμβάνονται την εξουσία και την άσκηση της. Η διεργασία μας λοιπόν είχε ως θέμα το παραμύθι και τον κακό βασιλιά. Τουλάχιστον στα παραμύθια το κακό τιμωρείται, ειδικά σε αυτά που γράφουμε εμείς οι ίδιοι.

Στα τρία παραμύθια που γράψανε με μεγάλη ευχαρίστηση ο «κακός βασιλιάς» πεθαίνει. Στο ένα χάνει την ζωή του κατά την εξέγερση των χωρικών, στο δεύτερο μεσολαβεί ένας καλός νέος και τον σκοτώνει, ενώ στο τρίτο τον εξοντώνουν οι γελωτοποιοί του. Υπάρχει και μια τέταρτη εκδοχή όπου τον εγκαταλείπουν όλοι μαζί, χωρικοί, βεζιρηδες και στρατός.

Και να πως ορίζουμε τον «κακό βασιλιά»:

«Συνέχεια ασκεί βία. Θεωρεί πως είναι και πολύ άνδρας! Στην βασιλεία δεν χρειάζεται μόνο βία, αλλά αγάπη. Εάν δεν θέλει να χάσει τους στρατιώτες του, δεν πρέπει να πληγώνει την υπόληψή τους μπροστά στους άλλους...

Έτσι που πάει, να δούμε αν θα βρει και καμιά βασίλισσα...»

ΙΟΥΛΙΟΣ, ΕΝΑΣ ΜΗΝΑΣ...

ΦΤΕΡΟΥΓΙΣΜΑΤΟΣ

Μια μικρή πορεία μέσα στον Ιούλιο, που ήταν το καλοκαιρινό κλείσιμο μιας μεγάλης πορείας μέσα στους αρκετούς μήνες που συμπλήρωσε η ομάδα μας. Διανύσαμε το μήνα αυτό με τα φτερά μας ανοιχτά, τόσο όσο μπορούσε η ομάδα μας ...και μπορούσε πολλά. Τι κι αν ήταν η ηλικία μας μικρή, η πορεία μας ήταν αρκετή για να μας επιτρέψει να κάνουμε βήματα μεγαλύτερα από το καλοκαίρι. Οδηγός μας ήταν η θέληση.

Για πολλούς ίσως φαντάζει απλό να μπουν σε ένα λεωφορείο και να πάνε σε ένα μέρος που το λένε «Γαλάνη» (σημειωτέον ότι αρκετοί από μας δεν είχαν ξανάπαι). Για τους μεγαλύτερους δεν είναι πρόβλημα, δεν θα τους πούνε οι γονείς τους όχι. Εμείς όμως έπρεπε να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη των γονιών και των ίδιων μας των εαυτών για να συμμετέχουμε.

Στη Γαλάνη, στην καρδιά της φύσης έχει ένα ποτάμι που για πολλούς σημαίνει κολυμπώ, για μας όμως μπορεί να σημαίνει κίνδυνος. Αν σε όλα αυτά προσθέσουμε και την αγωνία μας που θα συναντούσαμε άλλες ομάδες και μεγαλύτερες σε ηλικία, καταλαβαίναμε ότι η προετοιμασία μας και η προσπάθεια έπρεπε να ήταν μεγάλη. Όλα αυτά έπρεπε να διαπραγματευτούμε και τα καταφέραμε. Βρεθήκαμε να παίζουμε στις όχθες του ποταμού, μικροί, μεγάλοι. Κάναμε διάφορες δραστηριότητες και πήραμε ένα μεγάλο δώρο. Την αποδοχή των «μεγάλων», που όχι μόνο μας άφησαν να παίξουμε ποδόσφαιρο και άλλα παιχνίδια μαζί τους, αλλά μας έκαναν να νιώσουμε το «επίκεντρο». Ανοιχτήκαμε, συνδεθήκαμε και φύγαμε ανανεωμένοι από την καινούργια μας εμπειρία.

Κάπου στο τέλος του Ιουλίου όμως θα ερχόταν και η μέρα της γιορτής, μια μέρα που τι χρειαζόμασταν όλοι

προκειμένου να ευχαριστήσουμε και να επιβραβεύσουμε τον εαυτό μας, αποχαιρετώντας για λίγο καιρό αγαπημένα πρόσωπα και δίνοντας ραντεβού για τον Οκτώβρη. Ήμασταν για ακόμη μια φορά όλοι εκεί, γεγονός που δείχνει το πόσο σημαντικό ήταν για μας. Μας περίμεναν πολλές εκπλήξεις από τους εμψυχωτές, χορευτικό από μια άλλη ομάδα, και παιχνίδια που είχαν κατασκευάσει άλλοι νέοι. Παιξαμε και γελάσαμε σε ένα χώρο που ήταν μεγάλος και δεν δέσμευε τις κινήσεις μας. Τα μάτια όλων μας έλαμπαν δίνοντας το μήνυμα «αυτό πρέπει να το ξανακάνουμε».

Και κάπου εκεί αφήσαμε για λίγο το Δ.Ε.Ν και την γλυκιά γεύση του αποχωρισμού για το καλοκαίρι.

- Εμέλ Χατζησερήφ & Χριστίνα Τσιμούδη

Με την ομάδα Ακάρπου- Ξάνθης όλα κύλησαν ομαλά, διότι είχαν να μας προτείνουν, το πρότζεκτ που είχαμε ξεκινήσει, να το κάναμε παιχνίδι με κάποιο τρόπο ούτως ώστε να το παρουσιάσουν και να το παίξουν την ημέρα της γιορτής μας. Αυτό χαροποίησε ιδιαίτερα εμάς τους εμψυχωτές, διότι μπροστά στα μάτια μας εκτυλίχτηκε όλη η πορεία αυτών των νέων μαζί μας και συνειδητοποιήσαμε την πελώρια διαφορά που είχαν βιώσει από το ξεκίνημα ως τώρα. Τώρα πια σκεφτόντουσαν το ομαδικό και όχι το ατομικό.

- Χριστίνα Τσιμούδη, Σεβάλ Οσμάν Ογλού & Σελντά Αχμέτ Ογλού

Η ομάδα της Σμίνθης, με το που άκουσε το πρόγραμμα του μήνα καταενθουσιάστηκε και ξεκίνησε σκληρή προετοιμασία για ένα χορευτικό που αποφασίσαμε να παρουσιάσουμε την ημέρα της γιορτής. Ένα άλλο συνταρακτικό γεγονός, ήταν η εκδρομή μας στη Γαλάνη. Τα κορίτσια δεν είχαν ξαναπάει στο Νέστο. Ακούγοντας διάφορα από εμάς, άρχισε η βροχή ερωτημάτων, για το τί πρέπει να φέρουν, αν θα είναι και άλλοι νέοι (ιδίως αγόρια), πόση ώρα θα κάτσουμε κ.τ.λ. Το καταλαβαίναμε πως θα ήταν μια διαφορετική εμπειρία για τα κορίτσια και το εξέφραζαν με κάθε τρόπο...

Κούτσα-κούτσα, είχαμε φτάσει στη τρίτη εβδομάδα του Ιουλίου, την εβδομάδα των φιλοξενιών. Είχαμε κανονίσει, μετά την γνωριμία των κοριτσιών της Σμίνθης και της Ξάνθης να πραγματοποιήσουμε μια ανταλλαγή. Η ομάδα της Σμίνθης θα ερχόταν να συναντήσει τα υπόλοιπα κορίτσια στη Ξάνθη. Αν και όλα ξεκίνησαν ομαλά, λόγω της συμπεριφοράς των κοριτσιών της Ξάνθης, βιώσαμε ένα κλίμα στη παρέα μας κάπως δυσάρεστο. Οι έφηβες της Σμίνθης είχαν χαρεί τόσο πολύ που είχαν έρθει μόνες τους και για αυτό συνείχαιμας φιλούσαν και μας αγκάλιαζαν. Αυτό δεν άρεσε

Η δικιά μου εμπειρία στην καλοκαιρινή φάση του Δ.Ε.Ν. είχε ένα ιδιαίτερο χρώμα...ροζ...το χρώμα του θηλυκού... Δούλεψα με δυο ομάδες εφήβων γυναικών εκ των οποίων για τη μια η σύσταση αυτή ήταν αίτημα. Ένα αίτημα που βρήκε αρκετές αντιδράσεις.

«Σκοπός μας είναι να μάθουν τα δυο φύλα να συνεργάζονται και να δημιουργούν μαζί» είπαν πολλοί. Τόσο απλό το επιχείρημα...τόσο δύσκολη η πραγματοποίησή του. Η συνεργασία και συν-δημιουργία των δυο φύλων σε ένα κλίμα κατανόησης και ισοτιμίας είναι ένας κοινωνικός σκοπός για τον οποίο αγωνιζόμαστε ακόμα και ως ενήλικες. Η συνειδητοποίηση όμως της ανάγκης για ενδυνάμωση, γνωριμία και έκφραση της διάστασης του φύλου που εξέφρασαν αυτές οι έφηβες γυναίκες ήταν το πρώτο βήμα που χρειάζεται να κάνουμε όλες οι γυναίκες για την επίτευξη αυτού του σκοπού.

Το αυθόρμητο αίτημα των εφήβων γυναικών ως γίνει παράδειγμα για μας τις ενήλικες γυναίκες που έχοντας αποδεχτεί στερεότυπες συμπεριφορές ως «κανονικές» έχουμε παραμερίσει και σιωπήσει μέσα

καθόλου στα υπόλοιπα κορίτσια και αποτραβίχτηκαν. Σε αυτό πιστεύουμε πως μεσολάβησε και το γεγονός, του ότι τα κορίτσια της Σμίνθης ξόδεψαν αρκετά χρήματα και αγόρασαν ότι τους είχε αρέσει στο παζάρι. Ενώ τα άλλα κορίτσια δεν αγόρασαν τίποτα διότι δεν είχαν πάρει λεφτά μαζί τους. Κατά τα άλλα ήταν μια διαφορετική εμπειρία και για μας....

- Σεβάλ Οσμάν Ογλού & Εμέλ Χατζησερήφ

μας τη γυναικεία φωνή. Η πορεία μου με αυτές τις ομάδες είναι πηγή έμπνευσης και γνώσης για μένα.

Φεύγω από τη Ξάνθη με γεμάτο το μπαούλο από πολύτιμες αναμνήσεις. Εύχομαι καλή συνέχεια σε όλα τα μέλη του Δ.Ε.Ν. κομμάτι του οποίου θα νιώθω όσο μακριά και αν βρίσκομαι γιατί οι συμβάσεις, οι υπογραφές και τα ωράρια δεν φτιάχνουν τις σχέσεις. Δε νιώθω ότι κλείνει ένα κεφάλαιο στη ζωή μου καθώς πιστεύω ότι τίποτα δεν τελειώνει...απλά εξελίσσεται. Καλό μας χειμώνα...

- Αϊσέ Κιρατζή

I

ούλιος στην Ορεινή Ροδόπη, στη Οργάνη. Τα παιδιά, κοριτσάκια και αγοράκια, στις πρώτες τάξεις του δημοτικού. Πλάθουμε με πηλό που στεγνώνει μόνος του, πεταλούδες και πουλάκια. Μέσα απ' το σώμα τους περνάμε κλωστές κι έτσι είναι έτοιμα να πετάξουν μόλις στεγνώσουν. Θα δανειστούμε και φτερά κι από τις ζωγραφιές που φτιάξαμε κρατώντας τις παλάμες μας ενωμένες. Ύστερα στον μεγάλο χάρτη της τάξης αναζητούμε και βρίσκουμε τον τόπο μας, πάνω στα ψηλά βουνά!

Μπορούμε να πετάξουμε όπου θέλουμε όμως, εντός και εκτός χάρτη, γιατί είμαστε γερά πουλιά, δυνατά φτερά, πολύχρωμες πεταλούδες.

I

ούλιος στο ΚΕΣΤΠΕΜ Ιάσμου. Η φωτιά καίει την πλαγιά του βουνού πολύ κοντά στα σπίτια. Πυροσβεστικά αεροπλάνα πετούν πάνω απ' τα κεφάλια μας, οι φλόγες φαίνονται από την πόρτα. Είναι τόσο κοντά! Με τα παιδιά ανοίγουμε ένα τσουβαλάκι πηλό, -μύρισε το δωμάτιο βρεγμένη γη- και πλάθουμε δέντρα και λουλούδια και στεφάνια πρωτομαγιάτικα. Φοβόμαστε μη τυχόν και καεί το χωριό και η καφετέρια που ήπιαμε ένα απόγευμα σοκολάτα με παγάκια. Φτιάχνουμε, κολλάμε τον πηλό ο ένας δίπλα στον άλλο, γύρω-γύρω από το τραπέζι.

Δίνουμε μια υπόσχεση:

Τως μέχρι να σβήσει η φωτιά θα κάνουμε προσευχές, με όση δύναμη περισσότερη μπορούμε!

Η φωτιά έσβησε μια ώρα μετά. Και από τις προσευχές και από τα πυροσβεστικά βέβαια...

- Γιώτα Ζαφειριάδου

Ομάδα Παιδιών, Προεφήβων και Εφήβων στη Γαλάνη

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ξεκινήσαμε τις καλοκαιρινές δράσεις στον Νέστο (προαύλιο δημοτικού σχολείου Γαλάνης). Στην φετινή δράση το διαφορετικό ήταν ότι δεν είχαμε τον εσωτερικό χώρο του σχολείου, αλλά δημιουργήσαμε μια ευτυχισμένη γωνιά στο προαύλιο.

Το ενδιαφέρον των νέων ήταν μεγάλο και οι προτάσεις για δημιουργίες πάρα πολλές. Το πρόβλημα που αντιμετωπίσαμε ήταν η διαφορά ηλικίας μεταξύ των νέων. Παρόλα αυτά η ατμόσφαιρα που επικράτησε ήταν πολύ ζεστή και δεμένη σε σχέση με την ομάδα.

Οι μεγαλύτεροι μας βοηθούσαν με τα μικρότερα παιδιά και οι δημιουργίες είχαν αποτελεσματικότητα από κοινού.

Οι ερωτήσεις για το αν θα ανοίξουμε το σχολείο ήταν συχνές όμως μείνανε αναπάντητες.

Το μεγάλο ενδιαφέρον των παιδιών φάνηκε από την παρουσία τους ακόμη και τις ημέρες που δεν είχε καλό καιρό.

Δημιουργήθηκαν φιγούρες και μάσκες με πολύ χαρά από τα παιδιά όπως και οι επισκέψεις σε άλλα Δ.Ε.Ν. για να συναντήσουν τους φίλους που είχαν κάνει και να ανταλλάξουν διάφορες απόψεις. Ελπίζουμε του χρόνου να μην υπάρξουν ερωτήσεις του τύπου αν θα ανοίξει το σχολείο για να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε πιο συγκροτημένα πρότζεκτ.

- Παναγιώτης Παναγιωτίδης, Μάκης Σπυριδόπουλος & Ορχάν Μποζ

Ομάδα Προεφήβων Αγοριών Δ.Ε.Ν. Σμίνθης

Στην Σμίνθη οι δράσεις μας συνεχίστηκαν μέχρι που υπήρξε μία κρίση γενική. Τα κορίτσια θέλοντας να κάνουν δικά τους πράγματα, αποκόπηκαν από την ομάδα δημιουργώντας μια μικρή ομάδα κοριτσιών.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να ψυχραθούν οι σχέσεις μεταξύ τους. Διαπιστώθηκε μια αρνητική αντιμετώπιση των αγοριών απέναντι στην ομάδα το οποίο έγινε αισθητό με την απουσία τους.

Πιστεύουμε ότι αυτό προήλθε από την ομάδα των εμψυχωτών η οποία το διάστημα αυτό περνούσε μια κρίση τύπου φύλου.

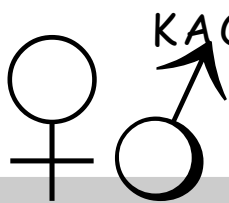
Παρόλα αυτά μετά από πολλές συζητήσεις στο δρόμο, στο γραφείο του Ορχάν, στην καφετέρια του χω-

ριού, σε τυχαίες συναντήσεις στην πόλη, καταφέραμε να πείσουμε τα αγόρια να συμμετέχουν.

Αυτοί από την μεριά τους, βλέποντας τον διαχωρισμό αγοριών-κοριτσιών (και λίγο εγωιστικά), αποφασίσανε να δημιουργήσουν **μόνοι τους**, ένα σπίτι κατασκευασμένο από φυσικά υλικά με τον παραδοσιακό τρόπο του χωριού τους.

Η παρουσίαση στην γιορτή στο Νέστο είχε μεγάλη επιτυχία και πιστεύουμε στο επόμενο ξεκίνημα δεν θα προκύψουν πλέον τέτοιου είδους θέματα.

- Ορχάν Μποζ & Παναγιώτης Παναγιωτίδης

ΚΑΘΕ ΚΟΡΙΤΣΙ ΚΑΘΕ ΑΓΟΡΙ

EVERY GIRL EVERY BOY

FOR EVERY GIRL WHO IS TIRED OF ACTING WEAK WHEN SHE IS STRONG, THERE IS A BOY TIRED OF APPEARING STRONG WHEN HE FEELS VULNERABLE. FOR EVERY BOY WHO IS BURDENED WITH EXPECTATION EVERYTHING, TIRED OF PEOPLE HER INTELLIGENCE. WHO IS TIRED OF OVER-SENSITIVE, WHO FEARS TO BE FOR EVERY BOY COMPETITION IS TO PROVE HIS THERE IS A GIRL UNFEMININE FOR EVERY GIRL HER E-Z-BAKE BOY WHO WISHES EVERY BOY TO LET ADVERTISING DICTATE HIS DESIRES, THERE IS A GIRL FACING THE AD INDUSTRY'S ATTACKS ON HER SELF-ESTEEM. FOR EVERY GIRL WHO TAKES A STEP TOWARD HER LIBERATION, THERE IS A BOY WHO FINDS THE WAY TO FREEDOM A LITTLE EASIER.

Για κάθε κορίτσι που κουράστηκε να συμπεριφέρεται ως αδύναμη όταν είναι δυνατή, υπάρχει ένα αγόρι που κουράστηκε να φαίνεται δυνατό όταν νιώθει ευάλωτο. Για κάθε αγόρι που επιβαρύνεται με τη συνεχή προσδοκία να γνωρίζει τα πάντα, υπάρχει ένα κορίτσι που κουράστηκε να μην εμπιστεύονται την ευφυΐα της. Για κάθε κορίτσι που κουράστηκε να αποκαλείται υπέρ-ευαίσθητη, υπάρχει ένα αγόρι που φοβάται να είναι μαλακός, να κλάψει. Για κάθε αγόρι για τον οποίον ο ανταγωνισμός είναι ο μόνος τρόπος να αποδείξει την αρρενωπότητα του, υπάρχει ένα κορίτσι που αποκαλείται μη-θηλυκό όταν ανταγωνίζεται. Για κάθε κορίτσι που πετάει τα κουζινικά, υπάρχει ένα αγόρι που εύχεται να έβρισκε κάποια. Για κάθε αγόρι που αγωνίζεται να μην αφήσει τη διαφήμιση να ορίζει τις επιθυμίες του, υπάρχει ένα κορίτσι που αντιμετωπίζει τις επιθέσεις της διαφημιστικής βιομηχανίας στην αυτοεκτίμησή της. Για κάθε κορίτσι που κάνει ένα βήμα προς την απελευθέρωσή της, υπάρχει ένα αγόρι που βρίσκει το δρόμο προς την ελευθερία λίγο ευκολότερα.

- κείμενο προσαρμοσμένο από ένα ποίημα της Νάνσυ Ρ. Σμίθ

ΚΕ.Σ.Π.Ε.Μ. ΞΑΝΘΗΣ
Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ 2 & 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΤΗΛ.-ΦΑΞ 25410-22096
Email: den_xan@otenet.gr
ΚΕ.Σ.Π.Ε.Μ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
ΜΗΛΤΙΑΔΗ 2
ΤΗΛ-ΦΑΞ: 25310-83304
E-mail: denkom@gmail.com

Σε μια πολύχρωμη γωνιά του Κ.Ε.Σ.Π.Ε.Μ.
υπάρχει το 'Δημιουργικό Εργαστήριο Νέων'
όπου όλοι οι νέοι είναι ευπρόσδεκτοι.

Σκοπός μας είναι να γεμίσουμε το χρόνο & το χώρο μας
με όσα χωράει η φαντασία μας.

Ξεκινώντας από τις επιθυμίες μας,
βρίσκουμε τρόπους να συνεργαστούμε για ένα κοινό αποτέλεσμα.
Κατασκευάζοντας, ζωγραφίζοντας, παίζοντας και συζητώντας,
αφήνουμε τη φαντασία μας να εκφραστεί και να μας ταξιδέψει
σε κόσμους που δημιουργούμε μαζί.

ΕΛΑ ΝΑ ΜΑΣ ΓΝΩΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ!
Εμφυχωτές Δημιουργικού Εργαστηρίου Νέων

